

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم سلام سوالم از خدمتتون این است که چطور می شه انسان در برابر کارهایی که انجام می ده خودش رو نبینه و به این نتیجه برسه که فقط خداوند در میان هست مگر این طور نیست که این انسانه که با اختیار خودش تصمیم می گیره و کاری رو انجام می ده و اگر با اختیار خودش نیست این سوال پیش می آد که پس چرا انسان ها متفاوت اند چرا بعضی ها خوب و بعضی ها بد هستند خب خدا به همه به یک نظر نگاه می کرد پس حتمن چیزی در درون و وجود هر کسی هست که مطابق با اون مسیرش رو طی می کنه و با دیگران متفاوت می شه و کار خوبی یا بدی رو انجام می ده پس چطور می شه به اون دیدی که عرفا داشتند رسید و عجب و تکبر ناشی از کاره ای بودن خود رو از بین برد؟ ممنون موید باشید

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام: عرفا نیز با اختیار و انتخاب خودشان اعمال الهی خود را انجام می دهند ولی متوجه اند ابتدا توفیق الهی در صحنه بوده و اگر آن توفیق نبود موفق به آن اعمال نمی شدند، همین طور که برای غیر مؤمنین آن توفیق بود ولی استفاده نکردند. پس شعور عرفا در توجه به آن توفیق است که اگر نبود موفق به آن عمل نمی شدند، نه این که منکر اختیار خودشان باشند. از این جهت می گویند: هر عنایت که داری ای درویش... هدیه ی حق بدان نه کرده ی خویش». موفق باشید